

عنوان مقاله:

رویکردهای تولید واکسن های COVID-19 و چالش های آن

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و فناوری علوم زیستی، شیمی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم رحیمی - دانشجوی کارشناسی زیست فناوری، گروه بیوتکنولوژی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه الزهرا(س)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در اواخر سال ۲۰۱۹ بود که ویروس SARS-COV-2 در شهر ووهان کشور چین ظاهر شد و مدتی نگذشت تا به یک همهگیری در جهان تبدیل گردید. این ویروس به سرعت از فردی به فرد دیگر منتقل میشد و مرگ و میر بالایی را در جهان منجر گردید. سرعت بالای انتقال این ویروس محققان را وا داشت تا تحقیقات خود را پیرامون شناسایی مشخصات و نحوه عملکرد آن آغاز کنند. شرکتهای بیوتکنولوژی متعددی در جهان، درگیر شناسایی ساختار و ویژگی های این ویروس شدند. SARS-COV-2 یکی از خانواده کروناویروسها بوده و عامل بیماری COVID-19 میباشد. باتوجه به افزایش شیوع این بیماری، نیاز فوری به تولید و توسعه واکسن های مناسب احساس میشد. در حالی که زمان لازم برای ساخت و توسعه واکسن های سنتی حدود ۱۰ سال بود، نیاز بالای مردم جهان به واکسن جهت مصونیت در برابر این ویروس سبب شد تا واکسن های آن با سرعت بی سابقه ای توسعه یابند. رویکردهای متعددی جهت ساخت واکسن COVID-19 توسط شرکت های مختلف بیوتکنولوژی به کار گرفته شد، از جمله: واکسنهای نوکلئیک اسید (RNA و DNA)، زیرواحد پروتئین ویروسی، فرآورده های ویروسی غیرفعال شده و... همچنین، تولید و توسعه واکسن تاکنون با چالشهایی رو به رو بوده است، مانند: ایمنی حاصل از واکسن و نیز ایمنی خود واکسن، مدت زمان ماندگاری ایمنی حاصل از واکسن و... در این مقاله تلاش شده است تا به معرفی ساختار ویروس کرونا و انواع رویکردهای اتخاذ شده جهت تولید واکسن پرداخته شود. همچنین در ادامه، چالشهای تولید واکسن مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ویروس SARS-COV-2، ویروس کرونا، توسعه واکسن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1259636>

